

Selâmunaleyküm

SELÂMÜNALEYKÜM

Yolda bir adam gördüm. Seksenlik, süt beyaz sakallı, nur yüzlü, başı açık... Bu adamdaki madde ifadesi, o kadar derin ve tatlı bir Müslümanlık ruhu belirtiyordu ki, dayanamadım; tam yanına geldiğim zaman kendisine hitap ettim:

– Selâmünaleyküm, baba!

İhtiyar bir anda durakladı; kendisini bu seksenlik yaşta serpuşsuz bırakmaktan, yalınayak ve başı kabak kılmaktan, öz vatanında muhacir ve öz ailesi içinde öksüz hale getirmeğe kadar götüren mahut çeyrek asrın caddelerinden bu ses o türlü süpürülmüştü ki, ihtiyar, âdeta kulaklarına inanamaz oldu. Birden durdu, beni de durdurdu ki, fevkalâde genç ve ateşli bir kavrayışla iki omuzumdan yakaladı; ve gözlerinden inci gibi yaşlar dökülürken haykırdı:

– Aleykümüsselâm, oğlum! Allahın bütün lütuf ve fazlı üzerine olsun! Aleykümüsselâm!

Ve başka hiç bir şey söylemeden, gözyaşları içinde kayboldu, gitti. İhtiyarın arkasından ben de, gözyaşı buharıyla yanan gözlerle bakarak düşündüm:

İhtiyar! Sen kapatılmak istenen bir devrin sembolü değil, Türkün varlığına hayat verirken söndürülmesine çalışılan bir güneşin, kararmak üzere son kıvılcımlarından birisin! Bizzat dua ettiğin gibi Allahın lütuf ve fazlı senin kıvılcımındaki mayanın içinde bütün bir gençlik hamurunu yoğurmaya çalışanlar üzerine olsun!.. Selâmünaleyküm, ihtiyar, sen sönmeden arkandan yepyeni bir gençlik güneşi doğsun diye çalışanlar var!